

սոնք կ'սրբապատ, որ է Հապէշի և Գուհրէի սահմանատեղին, թէպէտ այն կողմերու ձմրան անձրեւները արդէն սկսած և սաստիկացած էին, բայց մեր պարտաւորեալ նպատակին ժամ մը յառաջ հասնելու համար, հարկադրեցանք սաստիկ անձրեւներէն թըրջուելով և յորդեալ ու սաստիկանս վերանգտնելու գետերէն մերկ անցնելով, հազու թէ յուրիսի վերջերը Տարսիս պալատը ամենաբարձր և գոռաբամաստոց լեռը հասանք Ղանապարհին այս նեղութիւններէն և եզանակաց խտուածներէն սկարանալով մեր հեան եզող Վրէկիէն անուշ եկեղեցական պատանին, զոր եղաւ անողորմ մահուան, եօթն աւուր մէջ:

Տարսիսի կէլլի-թափոր՝ որ երէք աւուր ճանապարհ էր, ուր կը գտնուէր թագաւորը, անհնար եղաւ մեզ երթալ հոն՝ գետերուն սաստիկ յորդութեան պատճառաւ և սուրբ աստուծոց երկիւղներէն, մանաւանդ որ՝ առանց թագաւորի գիտութեան չէր կարելի իշխաններուն մեղի անոր մօտ զգիւլալ, միայն Ս. Խաչի տօնին վերջերը սուրբութիւն ունին իրենց կողմէն թագաւորին մօտ մարդ խրկելու:

Երբ Երեւանի մեր հոն հասնիլն ալ ի մուտքին անոր, թէոգորտա երբ կը լի մեր դալուստը խիտ կ'ուրախանայ և կը պատու իրէ մեր գտնուած երկրին իշխաններուն՝ որ պատուով հիւրասիրեն մեզի, և կը խոստանայ ըսելով՝ թէ Մատուռով քիչ օրէն կամ անձամբ գալով կամ վաշտ մը զօրք խրկելով իմ քով կ'ընդունինք զիրենք: Երբ միջոցին խաչի Կարան-Ալեքսի անուն առաջնորդին իւր բնական ցաւոց վերայ մեր գալուտան լուրն ալ աւելի ցաւ տալով իրեն՝ յանկարծամահ կը մեռնի Մակոսեա քեզք բանտարկութեան մէջ, իսկ մենք պատեհ առ իմ

գանելով՝ Մէհմէտ Բոսուզ անուանով սուրհանդակին ձեռք Տարսիս պալի իշխաններէն գաղտնի Վարդեհէն լեզուաւ նամակ մը զրկեցինք թէ ոգորտա թագաւորին, որ ի նշան ընդունելու թեան գրոյն և ի պատու մեր ջորի մը պարգեւելով թղտատուրին՝ վար կը գնէ զինքը ըստ սովորութեան իր տալիք հրամանացը սպառնելու համար:

Երբ ուրախական աւերակները ան անգամ կը հազորդէր մեզ անկէ թղտատարը Շատ շանցաւ թագաւորը մեր գալուտան համար իւր զգացած ուրախութիւնը բերանայի յայտներէն զստ՝ մեր նամակին ալ կը պատասխանէ կրկնելով իւր առաջին խոստումը, բայց նամակը երկրին իշխանաց ձեռքն անցնելով ոչ միայն անոր մէջ պարունակուած յուստգրական իօքքերէն կը զրկուէր, այլ և իշխանները մեր գաղտնի բանագնացու թիւնը իմանալով կրկնին ընդ ախմբ նայլ մեզի, սրնք թէպէտ առ երեսո հպատակ, բայց սրբաւոր հակառակ էին թագաւորին:

Երբ միջոցներուն թէոգորտա Մեղիական բանակին իւր վրայ գալու ձայնը առնելուն պէս՝ Վրէկի-թափոր լեռը ձգելով՝ գէպի Մակոսեա գնաց, ուր տեղ էր իւր բոլոր շղթայակապ բանտարկելոց անտոկի բարձր լեռը, որ մեզմէ ութ օր հեռի էր, Երբ առնէ սպաստամբները մեր վրայ թափեցան:

Թըրքոս - Կովազի անուն զօրավար ապստամբը սիրեց մեր իշխաններուն բոլոր նահանգին, միայն Տարսիսի անտոկի լեռը մնաց, ուր մենք կը գանուէինք: Երբ իշխանները թէոգորտա թագաւորին հաւաքած գանձերը մէջերին բաժնէլէ զստ՝ գիշերանց յանկարծ մեր երկու խոշոր սնատկներուն մէջ գանուած թանկագին ըն-

ծայացումներն և սւրբ Հորհրտ որ Գոյքերն յափշտակելով և մեզի հնն թողելով կրփախնն կ'երթան ։ Առաւ ստուն թըրոս-Արիւղի ազատամբապեսը լեռանը տիրելով մեզի ալ կառնու իր բանակին հետ Չունկ ըսուած տեղը կը տանի ։ Իւր անուղղակի կերպիւմեր ազդութիւնն ու կրօնքը քննել տայէն զկնի քանի մի անգամ ալ կրօնական մեծ ժողովներ կազմել տարով, յայտնի քննել կուտայ, որոնք մեր Հայ ըջալը և ուղղափառ հաւատք ունենալը կրտուգեն ։ և Հայոց վրայ ինչ որ գրուած է իրենց Կրքերուն մէջ, համաձայն կը գտնեն անոնց մեր տուած դաւանանքը ։ Եւ յետ այնորիկ զմեզ իրենց իրեւ դաւանակից կ'ընդունին ։ Այս վրայ թըրոս-Արիւղի կրակի մեր առջեւ խմորհիլ, մեր ձեռքն եղած խաչը կը համբուրէ, ներողութիւններ կը խնդրէ, և հրաման կուտայ որ մեր ապրուստը հոգան ։ Այսու ամենայնիւ իրենց եկեղեցականաց զրգամմբը չուզէր դարձեալ հրաման տալ մեզի մեր երկիրը վերագառնալ, այլ կ'ըսէր թէ « Աստուած զիկեց ձեզի մեր քովը, և ձրի եպիսկոպոս ու առաջնորդ մը մեզի պարգեւեց ։ Եւ նպատակն այն էր՝ որ իւր բաղձանքին համեմատ թաղաւորիւր որ ըլլայ, օծումը մեր ձեռքն ընդունի, և լմեզ իրեւ առաջ նորդ Խոստեր քաղաքը նստեցնէ ։

Չհատու անիկայ իւր բաղձանքին, այլ կուտայ մը մէջ Ալակըմ-Արիւղիէն զորնուեցաւ ու մեռաւ, և մենք նոյն ամենազորաւոր ապստամբին ձեռքն ընկանք, որ մեզի ետ դարձնելու համար տուած աղերսագրերին և թախանձանքնիս բնու չէր ուզէր կտուարել, ճանապարհները գոց են ըսելով, և իւր փառասիրութեանը կը ծառայ յեցնէր մեզի ։ Այսպիսի դաւան վիճակի և անանկ վարքանացնող ժողովը

գեանմը մէջ յոյտերնիս միայն Աստուած դրած էինք, և այս երկամեայ միջոցին մէջ հազիւ թէ մէկ անգամ կարողայ յանք Աստուծոյ անօրէնութեամբ նազմակ մը ուղղել Ձեր Ամենապատիւ Հայրութեան, և մեր վերագարձը հը նարելու ճար մը գտնել ։ Այս միջոցին Առաւիյի Գաղղիական Հիւպատոսը՝ որ միանգամայն Անգղիոյ Տէրութեան ալ գործակալ է, յատուկ նազմակաւ կը խնդրէ թէ կրի իշխանէն, որ ճանապարհ տայ մեզի մեր երկիրը դաւանալու ։ նոյնպիսի գիր մ'ալ կ'ուղարկէ Ալակըմ-Արիւղիին, որ մեր վերագարձը փութացնէ, իմացնելով անոր թէ կրի երկիրն բաց ըլլալը ։ Ալակըմ-Արիւղիին նոյն գիրը ստանալէն քանի մը օր ետքը մեր կրկին աղերսագրին ալ ընդունելով, վերջապէս կը զիջանի և ճամբայ կը հանէ մեզի թէ կրի վրայօք, որու իշխանը Տէճազմաճ Վաստան մեծ պուտուով ընդունեց մեզի, և ճամբու ծախուց համար հազար թախեւ և չորս ջրի ընծայեց, և կէտ ժամ հետեւինք ընկերանալով իւր բանակաւ՝ իխտո մեծ պատուով ճամբայ դրաւ ։

Արագան Հայր, այս երկամեայ պանդխտութիւններնուս մէջ անասնելի նեղութեանց մասնուեցանք, երբեմն այս գին և երբեմն այն գին թափուելով ապստամբներու ձեռքօք ։ Եւ թէ պէտ չլթայակալ չէ ինք և ոչ բանտարկած, այլ ազատութեան շունչը կը ծրծէ ինք, բայց քաղաքական պատերազմին պատճառաւ, որ անմիջապէս սկսաւ, ճանապարհները աւելի վտանգաւոր եղան ։ Այս և այն ապստամբ իշխանները որոնք թէ ողորտի մահուանէն առաջ և ետքը թագաւորութեան թեան հետամուտ էին, մեզի իրեւ Ապիսկոպոս եւ վարդապետ իրարու ձեռքէ խլել կ'ուզէին և իրենց հետ անտուն և անյարկ կը շրջեցնէին, յու սարով ար

ար մը կը թաղաւորեն և մեր ձեռք
կ'օժուին ք ուստի մեզի հետերնին
զաննալը իրենց փառաց ու բաղձանաց
հասնելու համար էր :

Անզի առ կը վշտոցնողը թէտո-
սի անակնկալ հեռանալը և Մագրիա
կան բանակին շուտով վերայ հասնիլն
եղաւ : որով մեր ցանկալի նպատակը
անգործագրելի մնաց : Չեմք ուզեր
այս նիւթիս վրայ երկար խօսիլ, ան
ձանօթ ըլլալով մեզի՝ Մագրիական կա
թափաբու թե այն մասին ունեցած ըն-
թացքը սա մանաւոր նկատմունքները :

Ահաւասիկ, Սրբազան Հայր, մեր
ճանապարհորդութեան և մեր պաշտօ
նին համառօտ տեղեկագիրը, զոր պա
տիւ ունիմք Չեր Սրբազնութեան մա

տու ցանկելու, որով պիտի խննաք յայտն
նապէս թէ աստուածային Տեսչու թեան
մէկ գործն էր այնպիսի վայրենացեալ
աշխարհի մէջ կենդանի մտորով մեր
վերադարձը : Չեր Սրբազնութեան և
բարբ միաբան Հայր և օրհնեալ Ազգիս
արժանաւոր ազօթից օժանդակութիւ
նըն ալ, կը հաւատամք որ, մեծապէս
օգնեց մեզի :

Սոյն տեղեկագրիս հետ նո իրելով
Չեր Սրբազնութեան նսեւ մեր ճա
նապարհորդութեան վրայ գրած ըն-
դարձակ տեղեկութեանց պատմնա-
թեան գիրքը ք մնամք խորին ակնա
ծաութեամբ :

Իսկակ Արքեպիսկոպոս
Տեմուր Օւլպարապետ

ՀԱՄԱՌՕՑ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՐ ԵՒ ՈՍՏԱՆ ԳԱՆԱՌԱՅ Ե՛

Վարագայ սուրբ ուխտէն ելլելով
առաւօտեան ժամ վեցին հասանք Մե
գրը ըստեան գիւղը : Այս այն գիւ
ղն է, ուր մեր քաղին Վարդանայ ժա
մանակ Վեւնդեանց ուխտագիր
ձուրք խու մը ժողոված էին և Պարսից
գէժ պատերազմելու կը պատրաստու
էին : Գանի մը ժամ տեղս հանգիստ
առնելէն զինի՝ ելանք Պարսից բանա
կաակողք ալքե անցնելով ՚ի գիր ք

(*) Ներկայ համառօտ Ստորագրութիւնը ԱԹՅ
այս Աթժ. միաբան Ազգամարտի Երզնանէս վար-
գայրեան գրուածքն է, զոր անցեալ տարիները իւր
պարտեանց աչքելութեան զնայած՝ միջոցին աշխա
տարեամ է ք Մեկը հրատարակելով այն ստորագրու
թիւնը գլխաւոր նպատակ ունիմք ամեն բանիմաց
Հայրու առիթ մը տարաւ, որպէս զի կայ Հայրենաց
մեջ շրջապայած ժամանակ ջանաց ՚ի գիր սրժանալը
նէկ իւր տեսանները ՚ի գիտութիւն հեռաւորաց
ժամն զի եղիլտոտի և բարեկամի գեանափոր աւե
բանները այժմ աւելի յայտն են գիտնական աշխար
հին, քան թէ՛ Հայաստանի մակերեսութի տեղա
գրութիւնը Հայուն ք անգապայութեան նշան է և

քինք : Այս տեղ կայ բարեհամ աղ
բիւր մը, որոյ անունն է Գրմաղբիւր,
որուն համար աւանդութեամբ կրօն
թէ Պարսից քրմապետը այս աղբիւրին
եղբրք բանակած էին : Այս աղբիւ
րին ներքեւ, Արեւելեան կողմէն մը
ղանի մը երկայնութեամբ և մէկ մը
ղան լայնութեամբ : Ըսուէտ մարդա
գետին մը կայ, որ Արեւմտեան կող
մանէ իւր երկայնութեան ծայրը
չորս ժամ հեռաւորութեամբ մին
չեւ Ազգամարայ ծովալիը կը հա
ցունէ, և հիւսիսային կողմանէ ունի
իւր եղբրք մեծ գեան Մագրայ որ
Հայկալ Չորս Արեւելեան կողմի սա
կաւ ինչ ՚ի Հիւսիս կրթնած շեռնե
րէն ելլելով արագընթաց այս մարդա
գետինի եղբրքէն անցնելով կը թափի
՚ի ծովն Ազգամարայ : Այս տեղս Հա
յոյ չորս գիւղից վրայ բաժանուած է,
արց անուննէն են՝ Մագր, խարտկանց